

Dosarul nr. 2ra-297/23
2-20139118-01-2ra-22022023

Prima instanță: Judecătoria Orhei, sediul Central (jud. E. Ciubotaru)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. A. Malîi, V. Cotorobai, A. Braga)

ÎNCHEIERE

07 iunie 2023

mun. Chișinău

Curtea Supremă de Justiție

Completul de judecată, în componența:
Președinte, judecător
Judecători

Tamara Chișca-Doneva
Aliona Miron
Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Valeriu Perciun,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Valeriu Perciun împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Regional Meat”, intervenient accesoriu Vera Vorobiova cu privire la încasarea contravalorii prestației, a dobânzii de întârziere și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 06 octombrie 2022 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost admis apelul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Regional Meat”, a fost respins apelul incident depus de Valeriu Perciun și a fost casată hotărârea din 27 octombrie 2021 a Judecătoria Orhei, sediul Central, fiind emisă o hotărâre nouă de respingere a acțiunii,

constată:

La data de 05 noiembrie 2020 Valeriu Perciun a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Regional Meat” cu privire la încasarea contravalorii prestației, a dobânzii de întârziere și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că în anul 2014, au fost inițiate negocieri de către actualul administrator al pârâtei, Alexei Sergiu, pe atunci unic fondator și administrator al SRL „Danexpo Molmeat”, privind vânzarea-cumpărarea complexului de creștere a porcinelor, ca complex patrimonial unic, convenindu-se în prealabil la suma de 3 000 000 de Euro.

A indicat că inițial, s-a convenit de a le transmite întregul complex în locațiune, astfel încât la 15 noiembrie 2014 a fost semnat contractul de locațiune a întreprinderii cu drept de răscumpărare. Respectiv, SRL „Danexpo Molmeat” a primit în posesie, folosință și gestiune integrală întreprinderea de creștere a porcinelor, în forma unui

complex patrimonial unic, amplasat în s. Cinișeuți, r-nul Rezina, pe un lot de teren cu suprafața generală de 51,4605 ha, din care de producere 54823 m.p., exercitând posesia, folosința și gestiunea până la moment.

Reclamantul a menționat că potrivit pct. 2.1 al contractului de locațiune a întreprinderii cu drept de răscumpărare, plata pentru chirie constituia 250 000 de Euro anual, iar durata răscumpărării a fost convenită de 12 ani. Ulterior, la 09 februarie 2015, în scopul realizării de fapt a înțelegerilor inițiale privind răscumpărarea, a fost fondată SRL „Regional Meat”, administrator Alexei Sergiu, având în calitate de fondatori Alexei Sergiu cu 5,5 % cotă-parte și „Moldova Meat” ApS Danemarca cu 94,5% cotă-parte, cu un capital social de 4 688 915 lei.

A declarat că la 17 martie 2015 a fost încheiat contractul de vânzare-cumpărare a părții sociale de 100% din capitalul social al SRL „Vealishard”, prin care SRL „Regional Meat” a devenit unic asociat al companiei SRL „Vealishard”, contra sumei de 2 988 200 de Euro, fiind stabilite potrivit pct. 3.4 din contract, 10 rate egale a câte 298 280 de Euro anual.

Valeriu Perciun a notat că la 09 aprilie 2015, a fost semnat acordul adițional la contractul de vânzare-cumpărare a părții sociale și actul de predare-primire, prin care în calitate de vânzător a transmis, iar pârâta a primit bunurile imobile și mobile care formau un complex patrimonial. Totodată, s-a convenit asupra unor bunuri care au rămas pe teritoriul complexului, însă, asupra cărora reclamantul și-a rezervat dreptul de proprietate.

A indicat că potrivit pct. 2.3 al acordului, acesta împreună cu actul de predare-primire au devenit parte componentă a contractului de vânzare-cumpărare a părții sociale din 17 martie 2015, înregistrat în Registrul actelor notariale al notarului Oleg Gladîș, cu nr. 2344.

Astfel, în rezultatul tranzacției de vânzare-cumpărare, Valeriu Perciun a transmis, iar cumpărătorul a primit partea socială de 100 % în societatea cu răspundere limitată „Vealishard”, inclusiv bunurile imobile și mobile potrivit actului de predare-primire, în valoare totală de 2 982 800 de Euro, care urmau a fi achitate în zece tranșe egale.

Reclamantul a menționat că SRL „Vealishard” a fost radiată din Registrul de stat al persoanelor juridice la data de 06 octombrie 2015, în legătură cu reorganizarea prin fuziune (absorbție) de către SRL „Regional Meat”.

A invocat că, deși derularea plăților nu se desfășura în cel mai potrivit mod, totuși, SRL „Regional Meat” efectua plățile, în total efectuând achitări la diferite termene până la 01 iunie 2017 în mărime de 747 050 de Euro. Prin hotărârea din 26 noiembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, irevocabilă din 11 decembrie 2019, a fost admisă acțiunea înaintată de SRL „Regional Meat” împotriva Verei Vorobiova cu privire la rezoluțiunea contractului și a fost dispusă rezoluțiunea contractului de vânzare-cumpărare a părții sociale nr. 2344 din 17 martie 2015, încheiat între Valeriu Perciun și SRL „Regional Meat”, fără însă ca instanța să se pronunțe asupra efectelor rezoluțiunii.

Ulterior, după dispunerea rezoluțiunii contractului de vânzare-cumpărare a părții sociale de 100 % din capitalul social al SRL „Vealishard”, care a fost radiată în rezultatul reorganizării acesteia prin fuziune (absorbție), SRL „Regional Meat” a înșușit

întregul patrimoniu al societății comerciale și îl posedă și folosește fără temei legal, iar suma de 747 050 de Euro achitată reclamantului, ca unic asociat și beneficiar al societății lichidate, abia a acoperit posesia și folosința bunurilor pentru o durată de trei ani, adică până la 17 martie 2018 (reieșind din calculul $250\ 000 \times 3 \text{ ani} = 750\ 000$).

Reclamantul a specificat că SRL „Regional Meat”, fiind reclamanta și debitorul care a solicitat instanțelor de judecată rezoluțiunea contractului de vânzare-cumpărare a părții sociale, imediat după decizia Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău din 09 iulie 2019, prin prisma prevederilor legale, este ținut să îi restituie tot ce a primit în baza actului de predare-primire și să îi achite altă despăgubire cu titlu de prejudiciu pentru că nu a executat obligațiile contractuale asumate.

Valeriu Perciun a indicat că atât în calitate de creditor, pentru neexecutarea contractului de vânzare-cumpărare a părții sociale a SRL „Vealishard”, cât și în calitate de fost unic asociat al societății, fiind lichidată prin prisma art. 43 lit. h) din Legea privind societățile cu răspundere limitată nr. 135 din 14 iunie 2007, este unic succesor îndreptățit la revendicarea bunurilor mobile și imobile dobândite de pârâta SRL „Regional Meat”, urmare a cumpărării 100 % parte socială, absorbție și în final lichidarea societății. Iar faptul că hotărârea din 26 noiembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, devenită irevocabilă, nu conține dispoziții privind efectele rezoluțiunii contractului de vânzare-cumpărare a părții sociale nr. 2344 din 17 martie 2015, îl îndreptățește să solicite instanței de judecată să dispună restituirea de către SRL „Regional Meat” a prestației executate și a veniturilor realizate.

A evidențiat că potrivit datelor din Registrul bunurilor imobile, după dobândirea în proprietate a patrimoniului SRL „Vealishard”, o parte din bunurile imobile au fost demolate: construcțiile cu nr. cadastral XXXXX și suprafața de 14,6 m.p.; XXXXX cu suprafața de 8,1 m.p.; XXXXX cu suprafața de 23,5 m.p.; XXXXX cu suprafața de 115,1 m.p. ; XXXXX cu suprafața de 54,2m.p.; XXXXX cu suprafața de 25,5m.p.; 6713103.283.17 cu suprafața de 17,9 m.p.; XXXXX cu suprafața de 6 m.p.; iar terenul nr. cadastral XXXXX și toate construcțiile cu numere cadastrale: XXXXX - sunt grevate cu ipotecă, titular Mobiasbanca - OTP Group SA, în baza contractului de ipotecă nr. 16233 din 23 august 2017.

Valeriu Perciun a subliniat că la data depunerii acțiunii, suma care urmează a fi încasată cu titlu de compensație în bani de la pârâta SRL „Regional Meat” constituie valoarea inițială convenită de 2 982 800 de Euro minus suma de 747 050 de Euro achitată, respectiv, compensația ce urmează a fi dispusă spre încasare este echivalentul în lei al sumei de 2 235 750 de Euro. Deși nu era obligat, totuși, a somat pârâta în repetate rânduri despre necesitatea restituirii prestațiilor ca efect al rezoluțiunii, la care administratorul SRL „Regional Meat” a dat un răspuns evaziv, fără a fi achitată suma solicitată.

Reclamantul a mai indicat că, deși pârâta se află în întârziere în exercitarea obligațiilor din momentul încetării efectuării achitărilor, totuși, dobânda de întârziere va fi calculată începând cu 09 iulie 2019, când a fost pronunțată decizia Curții de Apel

Chișinău și hotărârea privind rezoluțiunea contractului a devenit executorie. Astfel, la data de 31 martie 2020 suma dobânzii de întârziere constituie 368 408,72 de Euro.

Valeriu Perciun a solicitat încasarea de la SRL „Regional Meat” în beneficiul său a compensației în bani, echivalentul în lei la cursul BNM la data executării hotărârii, a sumei de 2 235 750 de Euro și a dobânzii de întârziere, echivalentul în lei la cursul BNM la data executării, în sumă de 368 408,72 de Euro, în total 2 604 158, 72 de Euro, precum și compensarea cheltuielilor de judecată.

Prin încheierea protocolară din 23 august 2021 a Judecătoriei Orhei, sediul Central a fost atrasă în proces Vera Vorobiova în calitate de intervenient accesoriu.

Prin hotărârea din 27 octombrie 2021 a Judecătoriei Orhei, sediul Central a fost admisă parțial acțiunea depusă de Valeriu Perciun și s-a încasat din contul SRL „Regional Meat” în beneficiul reclamantului suma de 2 235 750 de Euro cu titlu de compensație în bani în locul restituirii în natură a prestației, derivată din contractul de vânzare-cumpărare a părții sociale din 17 martie 2015 și suma de 119 765, 76 de Euro cu titlu de dobândă de întârziere, în total 2 355 515,76 de Euro, plătibili în lei moldovenești, conform ratei oficiale de schimb din ziua plății și cheltuielile judiciare suportate sub forma plății taxei de stat, în mărime de 10 000 de lei. De asemenea, s-a încasat din contul SRL „Regional Meat” în beneficiul statului taxa de stat, de care a fost scutit reclamantul la depunerea acțiunii, în sumă de 15 000 de lei. În rest, acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

La data de 24 noiembrie 2021 SRL „Regional Meat” a declarat apel împotriva hotărârii din 27 octombrie 2021 a Judecătoriei Orhei, sediul Central, solicitând admiterea acestuia, casarea hotărârii și emiterea unei hotărâri noi, prin care acțiunea să fie respinsă.

La data de 14 februarie 2022 Valeriu Perciun a depus apel incident, solicitând admiterea acestuia, casarea hotărârii primei instanțe în partea respingerii pretenției cu privire la încasarea dobânzii de întârziere și emiterea în această parte a unei hotărâri noi, prin care să fie încasată din contul intimatului în beneficiul său dobânda de întârziere în mărime de 727 840 de lei.

Prin decizia din 06 octombrie 2022 a Curții de Apel Chișinău a fost admis apelul declarat de SRL „Regional Meat”, a fost respins apelul incident depus de Valeriu Perciun și a fost casată hotărârea din 27 octombrie 2021 a Judecătoriei Orhei, sediul Central, fiind emisă o hotărâre nouă, prin care acțiunea depusă de Valeriu Perciun a fost respinsă integral.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a concluzionat că soluția instanței de fond este greșită, or, Valeriu Perciun nu a probat calitatea sa de reclamant în prezenta speță împotriva SRL „Regional Meat”. Astfel, calitatea de parte - reclamant în prezenta acțiune revine Verei Vorobiova, deoarece Valeriu Perciun a cesionat drepturile sale ce rezultă din raportul juridic litigios generat prin contractul de vânzare-cumpărare, autentificat de notarul Oleg Gladîș și înregistrat cu nr. 2344 din 17 martie 2015, fiind încheiat la 20 aprilie 2017 cu Vera Vorobiova contract de cesiune a creanței, prin care ultima a preluat creanțele lui Valeriu Perciun față de SRL „Regional Meat” așa cum existau la acel moment.

Prin urmare, instanța de apel a conchis că dreptul de revendicare a drepturilor civile ce rezultă din contractul de vânzare-cumpărare nr. 2344 din 17 martie 2015 revine exclusiv cesionarului Vera Vorobiova, întrucât contractul de cesiune nu a fost desființat prin rezoluțiune între părți.

La data de 01 februarie 2023 Valeriu Perciun a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea integrală a deciziei instanței de apel și parțială a hotărârii primei instanțe în partea respingerii pretenției cu privire la încasarea dobânzii de întârziere și emiterea în această parte a unei hotărâri noi, prin care să fie încasată din contul intimatului în beneficiul său dobânda de întârziere în mărime de 727 840 de lei.

În motivarea recursului s-a invocat neaplicarea de către instanța de apel a legii care urma să fie aplicată, precum și interpretarea eronată a normelor de drept material și procedural.

Recurentul a afirmat că este greșită concluzia instanței de apel precum că dreptul de revendicare a drepturilor civile ce rezultă din contractul de vânzare-cumpărare nr. 2344 din 17 martie 2015 revine exclusiv cesionarului Vera Vorobiova, or, prin hotărârea irevocabilă a instanței de judecată, contractul de vânzare-cumpărare nr. 2344 din 17 martie 2015 a fost rezoluționat, având drept efect stingerea obligației corelative creanței privind primirea sumelor de bani care a fost transmisă.

A evidențiat că declarația din 27 februarie 2020, întocmită de către Vera Vorobiova, prin care ultima a renunțat la toate drepturile preluate de la Valeriu Perciun în temeiul contractului de cesiune a creanței din 20 aprilie 2017, a fost întocmită anume pentru a înlătura orice aparent dubiu al SRL „Regional Meat” asupra faptului față de cine urmează să-și execute obligația prevăzută de art. 735 alin. (2) lit. b) din Codul civil de achitare a compensației în bani în locul restituirii în natură a prestației.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la data de 06 octombrie 2022.

Materialele cauzei atestă că decizia motivată a instanței de apel a fost expediată la adresa electronică a recurentului la data de 12 decembrie 2022 (f.d. 244, volumul III).

Astfel, recursul, declarat la 01 februarie 2023, este în termen.

La 23 februarie 2023, copia recursului a fost expediată în adresa intimatului SRL „Regional Meat” și a intervenientului accesoriu Vera Vorobiova (f.d. 29, volumul IV), cu înștiințarea despre depunerea referinței.

Prin referința depusă la 25 aprilie 2023, SRL „Regional Meat” a solicitat respingerea cererii de recurs.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea

esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4).

Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Valeriu Perciun nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat asupra deciziilor instanțelor de apel are caracter nedevolutiv și controlul judiciar se circumscrie doar asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se în exclusivitate doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele

invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Totodată, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Rebai și alții contra Franței, 25 februarie 1995), pe când în recursul declarat de Valeriu Perciun asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Valeriu Perciun, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 431 alin. (2), 433 lit. a) și 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de Valeriu Perciun se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecător

Tamara Chișca-Doneva

Judecători

Aliona Miron

Mariana Pitic